

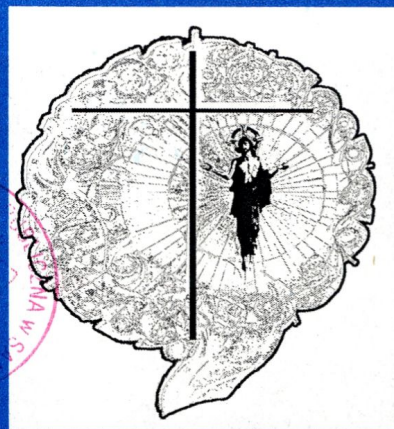
SANOK

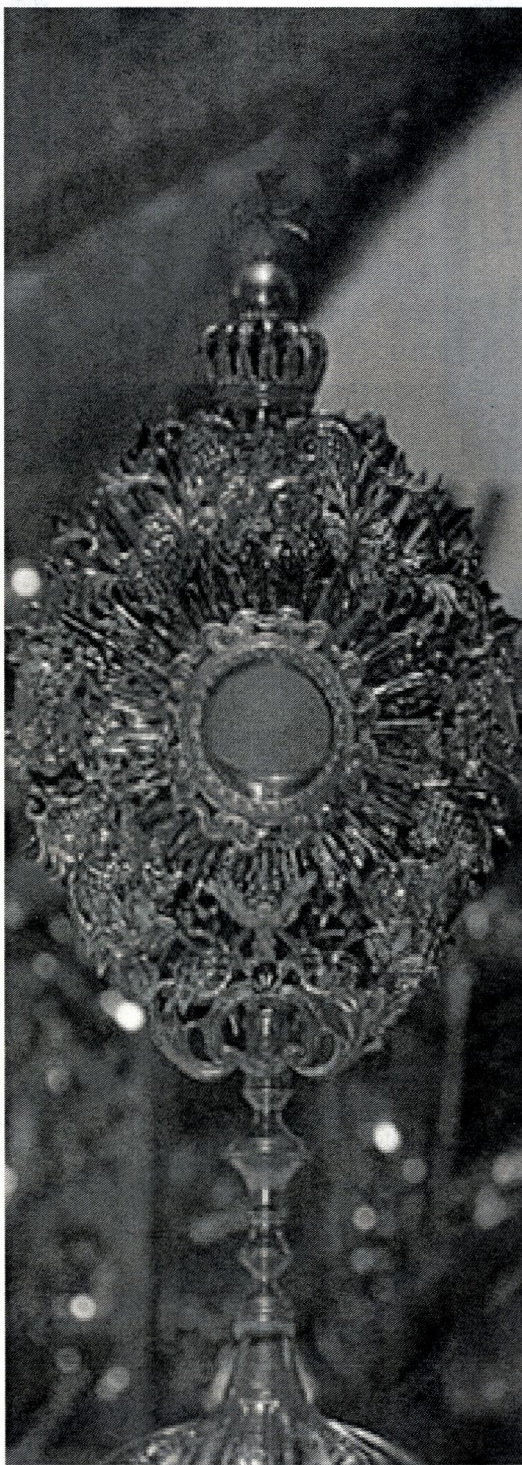

CHRYSZTUSEM W ŻYCIU

MIESIĘCZNIK
PARAFII CHRYSZTUSA KRÓLA

ISSN 1734-1078

WYDAWNICTWO

Parafia Chrystusa Króla w Sanoku
ul. Jana Pawła II 55, tel. 013 4630594

konto parafialne:

85 1240 2340 1111 0000 3197 6091

Odpowiedzialni: ks. prob. Feliks Kwaśny,
ks. Zenon Feresz, Zespół Redakcyjny
druk z materiałów powierzonych
Drukarnia „Piast Kołodziej”,
Sanok, ul. Cegielniana 54,
tel. 013 46 324 94

Redakcja zastrzega sobie prawo
wyboru i adiestacji tekstów

e-mail: chrystuskrol@home.pl

www.chrystuskrol.home.pl

8	wtorek	Wspomnienie św. Jadwigi Królowej Urodziła się 18 lutego 1374 r. jako córka Ludwika, króla Węgier i Polski, oraz Elżbiety Bośniackiej. Po ojcu odziedziczyła tron Polski. W wieku 10 lat została koronowana 16 października 1384 r. W związku z sytuacją polityczną rozważano możliwość unii Polski z Litwą. Stała się ona faktem dzięki małżeństwu królowej Jadwigi z Władysławem Jagiełłą, wielkim księciem Litwy. Jadwiga miała wtedy 12 lat, a Jagiełło 35. Biorąc czynny udział w rządzeniu państwem, prowadziła głębokie życie religijne. Założyła Uniwersytet Krakowski. Zmarła 17 lipca 1399 r.
10	czwartek	Wspomnienie św. Bogumiła – biskupa. Bogumił urodził się w Koźminie (Wielkopolska) ok. 1135 r. Wstąpił do cystersów. W roku 1186 Bogumił został powołany na urząd biskupa w Poznaniu. Jednak już w roku następnym, 1187, po śmierci arcybiskupa gnieźnieńskiego został powołany do Gniezna na jego następcę. Bł. Wincenty Kadłubek napisał o nim w Kronice: „Mąż pełen cnót i wiedzy (...), wyróżniający się dobrymi obyczajami, pełen szlachetności umysłu”. Spragniony ciszy i spokoju, po dwunastu latach rządzenia metropolia gnieźnieńską złożył rezygnację i przeniósł się do Dobrowa, gdzie na wyspie rzeki Warty założył sobie pustelnię „Trawiąc czas na modlitwie i trapiąc ciało swoje postami, niespaniem i różnymi umartwieniami, spędził ostatnie lata swego życia”. Zmarł w 1204r.
11	piątek	UROCZYSTOŚĆ NAJSWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA (nie obowiązuje post).
12	środa	Wspomnienie Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny
14	czwartek	Wspomnienie św. Michała Kozala – biskupa i męczennika. Urodził się w 1893 r. w rodzinie chłopskiej, w Nowym Folwarku pod Krotoszynem. Wstąpił w 1914 roku do Seminarium Duchownego w Poznaniu. Świecenia kapłańskie otrzymał w 1918 roku. Odznaczał się gorliwością w prowadzeniu katechizacji, wiele godzin spędzał w konfesjonale, z radością głosił Słowo Boże, dużo modlił się. Był wyrozumiały, uczynny i miłosierny wobec wiernych. Mianowany w 1927 ojcem duchownym Seminarium w Gnieźnie. Dwa lata później został powołany na stanowisko rektora. Obowiązki pełnił do roku 1939, kiedy został biskupem pomocniczym diecezji włocławskiej. Niemcy aresztowali go 7 listopada 1939 roku. Od lipca 1941 roku był więźniem obozu w Dachau. Odważnie niósł posługę duchową chorym i umierającym, a zwłaszcza kapłanom. W styczniu 1943 roku ciężko zachorował na tyfus, 26 stycznia 1943 roku został dobity śmiercionośnym zastrzykiem.
15	wtorek	Błogosławionej Jolanty, zakonnicy.
17	czwartek	Wspomnienie św. Brata Alberta Chmielowskiego Adam Chmielowski urodził się 20 sierpnia 1845 r. w Igołomii pod Krakowem. Kształcił się w szkole kadetów w Petersburgu, następnie w gimnazjum w Warszawie, studiował w Instytucie Rolniczo-Leśnym w Puławach. Razem z młodzieżą tej szkoły wziął udział w Powstaniu Styczniowym. Aby uniknąć represji władz carskich, wyjechał do Paryża, gdzie podjął studia malarskie, potem przeniósł się do Belgii i studiował inżynierię

Chcesz podyskutować na łamach naszej gazetki? ZAPRASZAMY!
najlepiej kontaktować się z nami w formie karteczek wrzucanych do skrzynki na gazety, bądź w formie mailowej na adres: **chrystuskrol@home.pl**

19	sobota	NABOŻEŃSTWO FATIMSKIE.
21	poniedziałek	Wspomnienie św. Alojzego Gonzagi – zakonnika Alojzy urodził się 9 marca 1568 r. koło Mantui. Wstąpił do zakonu jezuitów. W latach 1590-1591 Rzym nawiedziła epidemia dżumy. Alojzy prosił przełożonych, by mu zezwolili posługiwać zarażonym. Wyczerpany studiami i umartwieniami organizm kleryka uległ zarazie. Alojzy zmarł jako kleryk 21 czerwca 1591 r. w wieku zaledwie 23 lat
23	środa	Dzień Ojca.
24	czwartek	Uroczystość Narodzenia Św. Jana Chrzciciel.
28	poniedziałek	Wspomnienie św. Ireneusza – biskupa i męczennika Ur. w Smyrnie około 130 r. Nie wiemy nic o działalności duszpasterskiej Ireneusza. Pozostawił jednak dzieło, które stanowi prawdziwy jego pomnik. W dziele Przeciw herezjom Ireneusz przedstawił wszystkie błędy, jakie nękały pierwotne chrześcijaństwo. Daje tam wykład autentycznej wiary. Zmarł w 202 r.
29	wtorek	Uroczystość św. Apostołów Piotra i Pawła
LIPIEC		
2	piątek	I PIĄTEK MIESIĄCA.
3	sobota	Święto św. Tomasza – Apostoła Miał głosić Ewangelię najpierw Partom (obecny Iran), a następnie w Indiach, gdzie też poniósł śmierć męczeńską w 67 r. Katolickie Indie czczą św. Tomasza jako swojego Apostoła

Mój Panie

Naucz oczy moje widzieć
 i patrzeć
 Naucz dłonie
 otwierać na dłonie,
 być ciszą słuchania
 gdy ludzkie serca
 krzyczą
 z bólu zagubienia.
 Naucz
 siać dobre ziarna
 w ciszy dobrych uczynków,
 bycia Szymonem
 w codziennych spotkaniach.
 Widzieć Cię Panie,
 w polnych makach,
 kropli potu wsiewanej do gleby.
 Ufności
 po brzegi czasu.
 A dusza moja
 niech zawsze
 będzie Ci schronieniem.
 Amen.

02.05.2010 DO PIERWSZEJ KOMUNII ŚWIĘTEJ PRZYSTĄPILI:

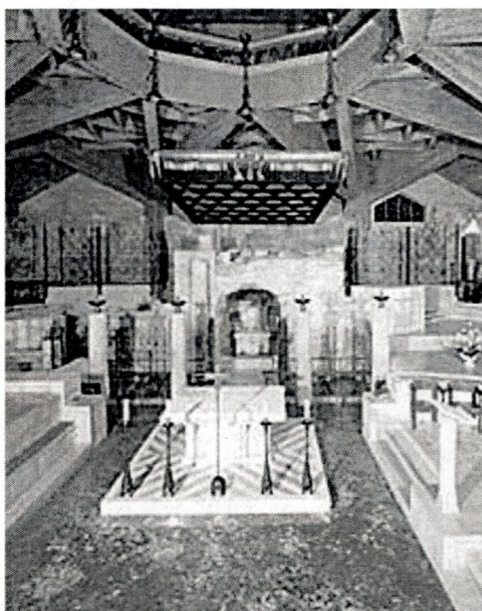
Borowski Wiktor
 Buszewska Marta
 Demkowicz Jakub
 Filipczak Anna
 Firosz Michał
 Gierlicka Katarzyna
 Hydzik Kacper
 Jakiel Dominik
 Kochan Wiktor
 Kuczma Dominika
 Maślak Krzysztof
 Michalak Konstancja
 Piłka Daria
 Podsobińska Emilia
 Poławski Dawid
 Poznańska Zofia
 Pruchnik Julia
 Pryszech Kamil
 Sieniawska Dominika
 Stańczak Paweł
 Staruchowicz Jakub
 Szostak Adam
 Śliwiak Karolina
 Tabin Jolanta
 Turzański Mateusz
 Wołoszyn Maja
 Zatwarnicki Paweł
 Żyłka Miriam
 Biega Mateusz
 Chmiel Aleksandra
 Dąbrowiak Adrian
 Dziwisz Sara
 Fabian Dawid
 Jagniszczak Kamil

Jagniszczak Wiktoria
 Jatczyszyn Wiktoria
 Kawa Anastazja
 Kielar Adrian
 Krupa Diana
 Łukaszewska Gabriela
 Niemiec Radosław
 Pawińska Natalia
 Radoń Dominika
 Rybczak Artur
 Sobczyk Oliwia
 Sobolak Szymon
 Starościek Jakub
 Suwała Gabriela
 Szafraniec Dominik
 Trznadel Patrycja
 Wajs Adrian
 Wiejowska Partycja
 Woźny Laura
 Cielemecka Karolina
 Froń Michał
 Kaczmarska Dominika
 Kawa Maciej
 Kindlarska Mariola
 Kordys Kacper
 Kostka Jakub
 Królicki Hubert
 Lesiak Karolina
 Niebieszczańska
 Klaudia
 Orawiec Michał
 Pelc Diana
 Puchalik Aleksandra
 Rysz Aleksandr
 Sobota Aleksandra

Solan Wiktoria
 Sowa Paulina
 Stabryła Marcelina
 Szychowska Julia
 Szylak Miłosz
 Tomoń Patryk
 Urban Karol
 Wasyliak Wiktor
 Węgrzyńska Kinga
 Fedak Jan
 Harko Gracjan
 Jalińska Jagoda
 Kobak Barbara
 Kuczma Paulina
 Magdziarczyk
 Agnieszka
 Matuszewski Tomasz
 Michowicz Zuzanna
 Mokrzycka Kaja
 Porawski Miłosz
 Prajzler Justyna
 Przygórzewska Julia
 Rapata Kornelia
 Solon Marlena
 Sowa Eryk
 Stabryła Szymon
 Strzałko Andrzej
 Starejki Wiktor
 Śliwiak Emilia
 Szwast Nikodem
 Śliwiak Dominika
 Śliwka Karolina
 Wisłocki Sebastian
 Nowak Denis

UROCZYSTOŚĆ PIERWSZEJ KOMUNII ŚWIETEJ 02.05.2010.r.

„Wyjdź z Twojej ziemi rodzinnej ...” Rdz 12. 1.

Bazylika Zwiastowania Najświętszej Maryji Panny w Nazarecie.

Ziemia Święta nazywana jest V Ewangelią, ponieważ ziemia, miejsca, świątynie potwierdzają to wszystko, o czym mówią Ewangeliści. Tradycja mocna, trwająca 2 tys. lat przemawia za prawdziwością objawienia Bożego, podobnie jak księga Pisma Św. Nie byłoby tej bogatej tradycji, gdyby nie było na ziemi Pana Jezusa. Obecna Bazylika Zwiastowania NMP ma kształt wieży strażniczej/po aramejsku „nazaret” znaczy wieża wartownicza/. Zaplanowana została przez architekta Giovanni Muzio. Konsekracja odbyła się 25.03.1969 r. Ma wymiary 68m/29m. Na fasadzie znajdują się płaskorzeźby przedstawiające zwiastowanie oraz reliefy, na których przytoczono teksty biblijne i liturgiczne odnoszące się do tego zdarzenia, postaci aniołów, Maryji, czterech Ewangelistów. Napis główny głosi: Anioł Pański zwiastował Pannie Maryji. Słowo Ciałem się stało i zamieszkało między nami. Spontanicznie odmawiamy Anioł Pański i przyklękamy na słowa „A Słowo Ciałem się stało”. To tutaj dokonało się niepojęte misterium Wcielenia!

Odmawiamy również modlitwę do Królowej Palestyny/nazwa Palestyna pochodzi od Rzymian od r.63 p.n.e/: „O Maryjo, Niepokalanie Poczęta, Łaskawa Królowo Nieba i Ziemi! Oto upadam do stóp Twego wzniesłego tronu pełen zaufania w Twą dobroć i ufny w Twą potęgę. Błagam Cię, abyś raczyła wejrzeć łaskawym okiem miłosierdzia Twego na Palestynę, która znacznie więcej Ci przysługuje, niż każda inna kraina, boś ją wyróżni-

ła Twym narodzeniem, Twoimi cnotami, Twoimi boleściami i w niej wydałaś na świat naszego Zbawiciela. Pomnij, że tu właśnie zostałaś naszą czułą Matką i rodawczynią łask. Raczej otoczyć swą szczególną opieką Twoją ziemską Ojczyznę, rozprosz ciemności błędów, aby na niej zajaśniało Słońce wiecznej Sprawiedliwości i spraw, aby niebawem spełniła się obietnica, dana przez usta Twego boskiego Syna, że ma być jedna owczarnia i jeden Pasterz. Uzyskaj dla nas wszystkich, abyśmy mogli służyć Panu Bogu w świątobliwości i sprawiedliwości przez wszystkie dni naszego żywota tak, abyśmy przez zasługi Jezusa i za Twym macierzyńskim wstawieniem mogli przejść z tej ziemskiej Jerozolimy do wspaniałości niebiańskiej”.

Bazylika składa się z kościoła górnego i dolnego. W górnym kościele centralna mozaika przedstawia triumf Kościoła powszechnego. Na ścianach bocznych można podziwiać inne mozaiki, freski i malowidła wykonane przez artystów różnych narodowości, w tym także z Polski. Centralną postacią polskiej mozaiki jest Pani Jasnogórska, a nad nią promienie przypominające obramowanie obrazu Matki Bożej Ostrobramskiej w Wilnie. Wokół niej postaci polskich świętych i czcicieli Maryji: Mieszka I, Dąbrowki, bpa Jordana, żołnierzy w historycznych strojach. Dalszy ciąg owej Maryjnej galerii znajduje się na dziedzińcu, na murze oddzielającym sanktuarium od ulic miasta. Tu spotykamy kolejną polską pamiątkę: obraz Matki Bożej z Dzieciątkiem i nazwy miast: Lwowa, Wilna, Katynia, Starobielska, Kozielska. Na tablicach herbowych na obrazie nadto orzeł, harcerska lilijka, krzyż harcerski, znak Polski Walczącej. Płaszcz Matki Bożej osłania młodzież w szarych mundurkach. U dołu data 1942-1947 i wołanie: „Powróć nas na Ojczyzny łono”.

W dolnym kościele znajduje się krypta, z tyłu grota. W centrum – bizantyjska nawa z nowoczesnym ołtarzem. Po lewej stronie znajduje się judeo-chrześcijańska chrzcielnica oraz wiele napisów świadczących o kulcie, jaki tu oddawano jeszcze przed IV wiekiem. Jeden z napisów zawiera słowa pozdrowienia anielskiego : „ Zdrowaś Maryjo” w j. greckim. Grota zwiastowania to część domu podobnego do tego, który zachował się przy północnej ścianie Bazyliki. Pod ołtarzem znajduje się marmurowa gwiazda z łacińskim napisem: „Tu Słowo stało się Ciałem”. Tutaj w grocie zwiasto-

wania dokonał się największy akt miłości Boga do człowieka. Tutaj Bóg wybrał Maryję na Matkę swego Syna. W grocie zwiastowania znajdują się dwa filary nazywane wg tradycji filarami Maryji i Archanioła Gabriela.

Niech nasz Rodak, sanoczanin, ks. Zdzisław Jastrzębiec Peszkowski sam opowie, co wtedy przeżywał: „W grocie zwiastowania... odprawiamy Mszę św. Jak każda Najświętsza Ofiara sprawowana w Ziemi Świętej tak i ta była dziękczynieniem Bogu za wszystko: za „Ave Maria”, za Archanioła Gabriela, posła Bożego, za „fiat” Służebnicy Pańskiej, za obecność Trójcy Przenajświętszej, za miejsce najuboższe z ubogich, za powołanie kapłańskie, za całą przeszłość, teraźniejszość i przyszłość, za chwałę Matki Dziewicy wyrażoną w mozaice narodów, za spełnienie się słów Maryji: „ Błogosławiona zwać mnie będą wszystkie narody ziemi”. Prawdziwie wszystkie od eskimoskiego igloo, przez zesłańców syberyjskich, do Indian Amazonki i buszu afrykańskiego i wszystkich cierpiących w szpitalach i więzieniach.

W jedności z wszystkimi narodami dzięki Ci, Boże, za łaskę ciągłego szeptania Ave Maria dla początku naszego zbawienia. Dzięki Ci za łaskę uczestnictwa w tajemnicach różańca św. Dzięki Ci , Panie za tych, co najgłębiej zrozumieli tajemnicę Bogurodzicy i umiłowali Matkę Chrystusa ponad wszystko, za polskich świętych z Maksymilianem Kolbem na czele, za wielkich czcicieli Matki Bożej, za Prymasa Polski kard. Wyszyńskiego, który „wszystko postawił na Maryję”. Dzięki Ci za Ojca Św. Jana Pawła II, który miał odwagę powiedzieć na całe życie : „Totus Tuus”. Stojąc w grocie oczami duszy widzę wizerunki Tej, która wszystkie narody uznały za Matkę. I nie omijam żadnego obrazu ani tego z mojej sanockiej fary, przed którym składam przyrzeczenie so-dalicyjne , ani oo. Franciszkanów, której wizerunek Matki Bożej Pocieszenia widziałem w sypialni Prymasa Wyszyńskiego... Może tutaj trochę tęsknię za swoim życiem spędzonym tak krótko w domu rodzinnym w Sanoku. Zaledwie 20 lat... Dzięki Ci, Boże, za chwałę pokornej Służebnicy Pańskiej. Dzięki Ci za to, że pochodzę z narodu Maryjnego naznaczonego Jej sercem i miłością związanego nierozdzielnie z Nią”. Biegnie też mój wzrok do Matki Starowiejskiej, u której stóp odbywałem rekolekcje pอมaturalne. Dziękuję za wszystko”.

Ks. Stanisław

SYMBOLE

ich znaczenie i przesłanie

Znaczenie Postaw Liturgicznych

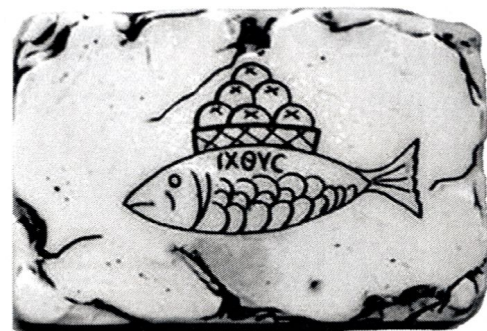
J
„Liturgia ziemską daje nam niejako przedsmak uczestnictwa w liturgii niebiańskiej, odprawianej w Mieście Świętym Jeruzalem, do którego pielgrzymujemy, gdzie Chrystus siedzi po prawicy Bożej jako sługa świątyni i prawdziwego przybytku. W liturgii ziemskiej ze wszystkimi zastępami duchów niebieskich wyśpiewujemy Panu hymn chwwały. W niej wspominamy ze czcią świętych i spodziewamy się otrzymać jakąś część i wspólnotę z nimi. W niej oczekujemy Zbawiciela, Pana Naszego Jezusa Chrystusa, aż się ukáže jako Ten, który jest życiem naszym, a my z nim ra-

zem pojawimy się w chwale.”/KL 8/
Postawy liturgiczne

Wszyscy uczestniczący w liturgii, a więc zebrani na Mszy św., chrzcie, nabożeństwach itd., powinni zachowywać jednokową postawę ciała. Albowiem jest ona wyrazem i znakiem wspólnoty i jedności wszystkich zgromadzonych. Ponadto wyraża i wpływa na myślenie i uczucia członków biorących w niej udział.

Postawa stojąca

Jest to zasadnicza postawa w liturgii. Jest znakiem świadomego uczestnictwa oraz zaangażowania. Ojcowie Kościoła widzieli w niej symbol świętej wolności dzieci Bożych, wyzwolonych przez Syna Bożego z więzów grzechu i śmierci wiecznej. Jest więc postawą ludzi odkupionych. Wyraża cześć i szacunek wobec Boga i Jego tajemnic (Mt 6, 5; Mk 11, 25; Łk 18, 11; 22, 46) oraz naszą uwagę. Dlatego w takiej postawie słuchamy Ewangelii, wykonujemy śpie-

wy aklamacji przed Ewangelią (Alleluja), wyznajemy wiarę, zanosimy prośby w Modlitwie powszechnej. Przyjmujemy ją także podczas śpiewania hymnów, np. Te deum (Ciebie Boga wysławiamy...), Magnificat (Uwielbiam duszo moja...), Boże coś Polskę, Króluj nam Chryste, Chrystus Wodzem, itd. Postawa ta wyraża naszą dyspozycyjność względem Stwórcy. Zawsze, kiedy naszą jedność z kapłanem wyrażamy świadomym Amen

IMIONA

zwykle słowa czy coś więcej

Tomasz - osoba o tym imieniu jest człowiekiem inteligentnym, szlachetnym, kulturalnym i niezwykle subtelnym. Ma duże uzdolnienia organizatorskie, dlatego szybko odnosi sukcesy. Miewa też po drodze kłopoty. Jednakże, jako, że ma umysł praktyczny, umie swoje troski w porę rozładować. Z przekonania jest konserwatysta, w działaniu postępowcem, w myśleniu nowoczesna osoba. Rodzinę zakłada dość wcześnie, do swych obowiązków w małżeństwie i w rodzinie podchodzi z rozwagą, szanuje rodziców. Maja skłonności do gier hazardowych.

Wacław - imię słowiańskie, oznacza człowieka, który walczy o sławę. I rzeczywiście, Wacław potrafi zadbać o siebie i swoich bliskich. Zawdzięcza to swoim analitycznemu umysłowi, dzięki któremu wszystko w lot pojmuje. Wacław uwielbia życie towarzyskie i dalekie podróże na odpowiednim poziomie.

Waldemar - Waldemarowie od małego znają swoje cele, do których dążą z uporem. Zwykle nie jest im łatwo, zresztą obierają sobie bardzo szczytne zadania. Życie ich nie rozpieszcza i zmusza po poświęceń, ale oni nie zrażają się i robią swoje. Dużo ryzykują, ale po każdym upadku stają na nogi i zaczynają od początku. Są trudnymi przeciwnikami i niełatwo jest z nimi wygrać. Nie boją się odpowiedzialności i mało przejmują się tym, co inni o nich myślą i mówią. Na końcu tej ambitnej drogi widać sukcesy, jednakże Waldemarowie najwyżej sobie cenią to, nad czym musieli się namęczyć.

Tekla - To imię utworzono z greckie-

go, a oznacza - Bogu chwala. Osoba o tym imieniu jest pracowita, dokładna w naukowych dociekaniach, wiele czasu poświęca na samokształcenie się i studiowanie nauk humanistycznych. Posiada umysł krytyczny i bardzo zmienny. Oczekuje pochwał swojej pracy, nie znosi kry-

tyki. Posiada impulsywny charakter, szybko daje się wyprowadzić z równowagi, ulega częstym depresjom psychicznym. W domu i rodzinie dość zmienna, raz dba o wszystko, raz zaniedbuje swe obowiązki.

Teresa - kobieta o tym imieniu to osoba dobra, szlachetna, uczciwa, pracowita i wytrwała w swych postanowieniach. Jest zdolna do podejmowania szybkich decyzji, bowiem posiada dużą praktykę i wiedzę. Uparcie darzy do wykonania wszystkich swoich planów życiowych, często napotyka na duże trudności. Jest wzorowa matka. Bywa czasem wątłego zdrowia. Jest wierząca.

Urszula - ma silną osobowość, pragnie życiowego sukcesu i wytrwale do niego darzy. W miłości bywa dosyć nieufna. Potrafi podporządkować wszystko celom, do których darzy. Urszule są aż do przesady samodzielne i kierują swoim losem tak, aby znaleźć się w miejscach, gdzie życie nikogo nie rozpieszcza i o wszystko trzeba się starać samemu. Urszulom do szczęścia konieczne jest poczucie, że są potrzebne i robią coś, w czym nikt ich nie wyręczy. Są ambitne i odpowiedzialne. Wydaje się, że z natury lepiej się realizują na wsi i w otoczeniu przyrody niż w typowo miejskim środowisku. Kobiety o tym imieniu całe życie spędzają na wysokich obrotach.

ROCZNICA I KOMUNII ŚWIETEJ 09.05.2010.r.

16.05.2010 r. UDZIELENIE SAKRAMENTU BIERZMOWANIA PRZEZ KS. BPA ADAMA SZALA

Wydarzyło się ..

2 maja

Miała miejsce I Komunia Święta 101 dzieci z klas drugich naszej parafii. Uroczystościom przewodniczył Ks. Proboszcz. Dzieci na to wielkie wydarzenie oraz liturgię Uroczystości przygotował ks. Krzysztof Filipek.

9 maja

Przeżywaliśmy Rocznicę przyjęcia Pierwszej Komunii Św. Uroczystej Mszy św. przewodniczył ks. Prałat.

16 maja

W uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego w trzech kościołach naszej Archidiecezji przyjęło Święcenia Diakonatu 14 alumnów Wyższego Seminarium Duchownego w Przemyślu. Spośród nich przyjął święcenia nasz parafianin Tomasz Frączek w kościele OO. Franciszkanów w Krośnie z rąk Ks. Bpa Adama Szala

16 maja

W Uroczystość Wniebowstąpienia gościliśmy w naszej świątyni Ks. Bpa Adama Szala, który udzielił zgromadzonej młodzieży z naszej parafii i okolicznych miejscowości Sakramentu Bierzmowania.

28 -30 maja

Z placu przed kościołem wyruszyła wycieczka Akcji Katolickiej na Kresy Wschodnie. Duchowe przewodnictwo tego wędrowania przypadło Ks. Prałatowi który jako proboszcz parafii jest jednocześnie asystentem Akcji Katolickiej.

30 maj

Na Mszy Św. o godz. 18.00 modliliśmy się za naszego Ks. Prałata, który w tym czasie obchodził imieniny. Nie zabrakło kwiatów i ciepłych słów płynących z serca, wyrażających wdzięczność i życzliwość. Ks. Prałata Feliksa polecamy Chrystusowi Najwyższemu Kapłanowi i Jego Matce, Maryi Niepokalanej.

Siła ojcostwa.

„Każdy mężczyzna jest wezwany do bycia ojcem. To godność królewska. A każdy król musi walczyć. Z miłości. Bez wysiłku królestwo, prędzej czy później ulegnie zagładzie.”

Prymas Stefan Wyszyński

23 czerwca będziemy obchodzić Dzień Ojca i chociaż ten dzień pozostaje w cieniu Dnia Matki to wcale nie oznacza, że jest mniej ważny.

My, chrześcijanie wierzymy, że źródłem ojcostwa jest Bóg, który jest Ojcem wszystkich ludzi, który ma wobec swoich dzieci zamiary pełne dobroci i miłości. On sprawia, że przeciętni ludzie stają się niezwykli, słabi ludzie stają się mocni, ludzie chwiejni stają się wzorem ufności i odwagi. Bóg jest wszechobecny w naszym życiu; do Niego możemy zwracać się „Abba Ojczy” czyli Tatusiu. Wyznawcy innych religii nie zwracają się do Boga słowem „Ojczy”. Jest to wezwanie specyficznie chrześcijańskie, wspólne dla katolików, prawosławnych i protestantów.

W czasach Jezusa odnoszono się w sposób niezwykły do instytucji ojcostwa. Relacja ojciec-syn była najważniejsza. Rodziny nie nazywano rodziną tylko domem ojca. Ojciec przekazywał synowi całą swoją wiedzę, czynił wszystko by wychować go na swoje podobieństwo. Przelewał w niego wszystkie swoje uczucia, całe swoje życie. Ojca i syna łączyła bardzo silna więź. Autorytet syna opierał się na autorytecie ojca; syn darzył ojca wielkim szacunkiem i opiekował się nim w starości. Taki model ojcostwa przetrwał w naszej cywilizacji ponad dwa tysiące lat.

A jakim powinien być ojciec dzisiaj? Powinien być tym kto kocha, kto rozumie, kto jest wzorem, kto jest gotowy do poświęcenia dla dziecka. Ale też powinien być ojcem wymagającym, który potrafi powiedzieć „źle postępujesz”, który potrafi nie tylko akcepto-

wać, ale też (co w dzisiejszych czasach trudniejsze) nie akceptować niektórych postaw i zachowań swojego dziecka. Do ojcostwa trzeba też dorosnąć, trzeba dojrzeć. Dzisiaj często ojcowie pragnąc uznania od swych dzieci, starają się za wszelką cenę być ich kumplami-rozumieć je, być tolerancyjnymi itp. Ale po co dzieciom tacy kumple? Na podwórku mają innych-lepszych. Ojciec powinien dawać poczucie bezpieczeństwa, oświetlać drogę, podprowadzać pod coraz trudniejsze wyzwania, tłumaczyć, być blisko swoich dzieci zwłaszcza wtedy, gdy się pogubili

w swoich wyborach. Ktoś napisał: „Synowie marnotrawni nie mają jak wrócić do ojca, bo ojciec gdzieś się zawieruszył”.

Są tacy ojcowie, którzy więcej satysfakcji czerpią ze swojej pracy i ze swoich rozrywek niż z przebywania

z bliskimi. Cierpi na tym małżeństwo, cierpią dzieci, cierpi życie duchowe, a atmosfera w domu wydaje się nie do zniesienia. Dobry ojciec powinien odkryć przyjemność przebywania w domu, z dziećmi. Powinien też być mistrzem komunikacji słownej-zwracać uwagę na ton swego głosu, na wymowę gestów. Mówić do dzieci w sposób rzeczowy, zrozumiały, z pewnością siebie, ale bez agresji, przekleństw i raniących epitetów. Wiele dobrego można zdziałać słowem, ale wiele też można słowem zniszczyć. Ojciec powinien wpaść dzieciom szacunek do matki,

z drugiej strony matka powinna umacniać rolę ojca i dbać żeby dzieci go kochały. Ojciec swoją postawą powinien uczyć, że prawdziwi mężczyźni szanują kobiety, prawdziwie kobiety szanują mężczyzn.

Ojcowie powinni uświadomić sobie, że dali swym dzieciom nie tylko geny... Drogi Tato, pomyśl o tym czego uczysz swoim postępowaniem. Jesteś dla swych dzieci wzorem. Każdego dnia bardzo je kochaj, wychowuj, dbaj o nie, przekazuj wartości na , których rodzina jest „Bogiem silna” Ucz swe dzieci pracowitości, odpowiedzialności, miłości i wdzięczności. Nigdy nie pragnij miłości tylko dla siebie.

W MINIONYM MIESIĄCU

przyjęli sakrament Chrztu św.:

Szymon Czaja
Patrycja Zanik
Wiktor Skiba

„Postępujcie zawsze jak dzieci światłości
i trwajcie w wierze”.

stanęli na ślubnym kobiercu:

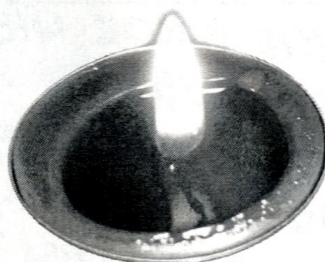
Łukasz Ciemielęcki i Łucja Sałak
Adam Józwiak i Agnieszka Zielińska
Maciej Józefczyk i Anna Stabryła

„Prośmy Ducha Świętego, aby uświęcił
ten związek i dał małżonkom łaskę
wytrwania”.

odeszli do wieczności:

Czesława Żoła
Zdzisława Trznadel
Zofia Gudowska
Tadeusz Orłoś
Czesław Korab
Maria Wilusz

„Dobry Jezu, a nasz Panie,
daj im wieczne spoczywanie. Amen.”

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna:

wtorek, czwartek, sobota

17⁰⁰ - 18⁰⁰

z wyjątkiem uroczystości i świąt
(0-13) 463 05 94

GODZINY MSZY ŚWIĘTYCH

dni powszednie	niedziele
6 ³⁰	7 ⁰⁰
7 ⁰⁰	8 ³⁰
18 ⁰⁰	10 ⁰⁰
	11 ³⁰
	17 ⁰⁰

**W okresie wakacji niedzielna
wieczorna Msza św. jest
odprawiana o godz. 19⁰⁰**

Dokumenty potrzebne do udzielenia:

sakramentu chrztu świętego:

(udzielany w miesiącu: pierwsza so-
bota g.18 i trzecia niedziela g.11.30)

- dane personalne rodziców dziecka
- data ślubu rodziców dziecka
- akt urodzenia dziecka z Urzędu
Stanu Cywilnego
- zaświadczenie dla chrzestnych
z parafii ich zamieszkania

sakramentu małżeństwa:

(minimum trzy miesiące przed plano-
wanym ślubem należy zgłosić się do
kancelarii parafialnej)

- dowody osobiste
- bieżące świadectwa chrztu święte-
go i bierzmowania
- świadectwa ukończenia kursu
przedmałżeńskiego
- świadectwa odbytych spotkań
w poradni przedmałżeńskiej
(w Sanoku funkcjonuje przy koście-
le OO. Franciszkanów - spotkania
w pierwszy poniedziałek miesiąca
o godz. 17⁰⁰)

- do wglądu świadectwa ukończenia
katechizacji w zakresie szkoły pod-
stawowej, gimnazjum i średniej
- zaświadczenie do małżeństwa kon-
kordatowego z USC (ważne 3 mies.)

pogrzebu:

- akt zgonu z USC

**Do udzielenia chrztu, ślubu
i pogrzebu poza własną parafią
potrzebna jest pisemna zgoda
swojego duszpasterza.**

PORADNIA PARAFIALNA

Masz problem, chcesz porozmawiać, przyjdź!

Porady udzielane są w środy po wieczornej Mszy św.

w bibliotece parafialnej:

pierwsza środa – pedagog, druga środa – psycholog
trzecia środa – nauczyciel- wychowawca, czwarta środa - kapłan

Porady udzielane są bezpłatnie!

NIEODPŁATNE KOREPETYCJE Z MATEMATYKI DLA UCZNIÓW

Każdy wtorek godz. 16.30 w sali w dolnym kościele.

Uczniów gimnazjum i szkół średnich zaprasza

Katolickie Stowarzyszenie Wychowawców.

BIBLIOTEKA PARAFIALNA

**ZAPRASZAMY poniedziałki i środy po wieczornej Mszy św.
w czasie wakacji tylko w środy**

Kubuś Puchatek do Prosiaczka:

- Dostaliśmy od Krzysia dziesięć baryłek miodu do równego podziału, każdy z nas będzie miał po osiem.

- Ależ Kubusiu, jeśli podzielimy dziesięć na dwóch to każdy z nas będzie miał po pięć a nie osiem - stwierdził Prosiaczek. Na to Kubuś Puchatek:

- Ja tam nie wiem, ja swoje już zjadłem.

- Mamo, Jasiu mnie uderzył - skarży się Małgosia.

- Jasiu, czy to prawda?

- Nie, ale jak będzie tak kłamać to jeszcze raz dostanie.

Przychodzi królik do sklepu niedźwiedzia i pyta: - Macie chleb dwukilogramowy?

Na to niedźwiedź:

- Nie ale mamy kilogramowy. Podać?

- Nie, dziękuję

Ta sama sytuacja powtarza się przez trzy dni. Czwartego dnia przychodzi królik i pyta:

- Macie chleb dwukilogramowy?

- Tak mamy.

- No to poproszę pół.

Rozmowa dwóch maturzystów:

- Czytałeś Szekspira?

- Nie, a kto to napisał?

Jak rozpoznać, że w twojej lodówce był słoń?

- Na maśle znajdziesz odciski palców.

- A jak rozpoznać, że w twojej lodówce były dwa słonie?

- Drzwi się nie domykają

Jasio wraca spóźniony do domu, w którym rodzice czekają na wyjaśnienia.

-Przepraszam, że wróciłem tak późno - tłumaczy Jasio.

-Na dworcu PKP zabrakło prądu i przez 5 godzin czekałem, aż ruszą ponownie ruchome schody.

-Gdy rano dzwoni budzik to mam wrażenie, jakby ktoś strzelał do mnie z karabinu maszynowego.

- I co, natychmiast wstajesz?

- Nie, dalej śpię, jak zabity.

Mama mówi do Jasia: -Jasiu, spójrz, jaki piękny las!

-Nie widzę, mamusiu, te drzewa mi zasłaniają!

Na lekcji religii:

- Kto z was chciałby iść do nieba? Wszystkie dzieci podnoszą ręce do góry. Tylko Jaś siedzi bez ruchu.

- A ty, mój chłopcze - pyta ksiądz - nie chcesz iść do nieba?

- Chcę i to bardzo, ale obiecałem tacie, że po lekcjach szybko wrócę do domu!

Do samolotu wsiada facet i widzi, że na sąsiednim fotelu siedzi papuga. Po starcie przychodzi stewardessa i pyta:

- Czy podać coś do picia?

- Poproszę kawę - mówi facet.

- A dla mnie podwójna cola, tylko szybko pokrako! - skrzeczy papuga.

Stewardessę tak zatkało, że wróciła z colą zapominając o kawie.

- Przepraszam, zaraz przyniosę kawę. Czy podać coś jeszcze?

- pyta.

- Jeszcze jedna cola - drze się papuga - tylko nie tak ciepła jak ta.

Przeżona stewardessa przyniosła kawę znowu zapominając o kawie. Facet postanowił upomnieć się o swoje.

- A co z moją kawą, ty chodząca sklerozo na krzywych nogach?!

Po chwili otworzyły się drzwi sa

molotu i na zewnątrz wypadł facet, a za nim papuga. Spadają przez chwilę obok siebie, w końcu papuga zamachała skrzydłami i mówi:

- Wiesz co? Jak na kogoś kto nie umie latać, to jesteś strasznie pyskaty!

Pani pyta Jasia:

- Gdzie leży wieża Eiffla?

- Nie wiem, ja jej nie brałem.

Pani się zdenerwowała i kazała przyjść z ojcem do szkoły. Na drugi dzień przychodzi Jasiu z ojcem. Pani mówi:

- Spytałam syna, gdzie leży wieża Eiffla, a on mi na to, że nie wie, bo jej nie brał!

- Ale proszę pani - odpowiada ojciec - on naprawdę nic takiego do domu nie przynosił.

Pani rozplakała się i pobiegła do dyrektora. Tam zrelacjonowała całą rozmowę.

- Który to ten Jasiu?

- Ten z piątej „a”.

Dyrektor myślał przez chwilę, wreszcie mówi:

- Niech pani da spokój, jak ukradli to już nie oddadzą.

